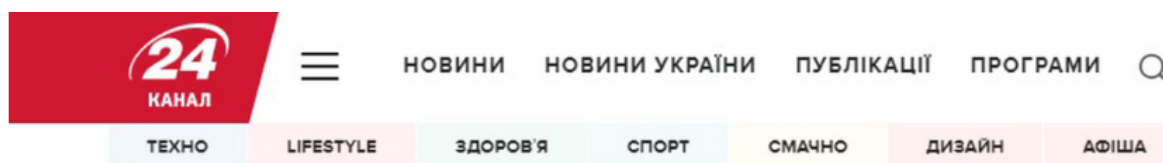

Фейкову «хату Леонтовича» хочуть відреставрувати

Будинок Леонтовича довели до аварійного стану: як рятуватимуть унікальну пам'ятку

22:01

1060

Будинок Леонтовича власником

У селі Шершні Вінницької області розпочалися роботи із порятунку родинного будинку всесвітньо відомого композитора Миколи Леонтовича.

Миколи українського а
тому telegram-каналі

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Фейкову «хату Леонтовича» планують відреставрувати. Для цього 23 січня в Києві навіть проводили благодійний концерт. Насправді цей будинок звели вже після смерті композитора. Справжня хата згоріла понад сто років тому. Хочете знати більше правди – читайте далі.

Що сталося?

23 січня в Києві відбувся благодійний концерт, на якому зібрали 150 тисяч гривень «на відновлення будинку українського композитора, автора всесвітньо відомої композиції «Щедрик» Миколи Леонтовича». Серед гостей – народні депутати, політики,

громадські лідери, посли іноземних держав, представники українського та міжнародного бізнесу, діячі культури та мистецтва <http://bit.ly/3aHhXgv>, <http://bit.ly/2GcZ9Yv>

«Ми не можемо спостерігати осторонь, як десятиліттями ігнорується проблема будиночку дитинства Миколи Леонтовича, доведеного до аварійного стану. Ми маємо врятувати цю унікальну історичну пам'ятку заради майбутнього», – сказала організаторка заходу президентка Фонду гуманітарного розвитку України Наталія Заболотна <http://bit.ly/2TMLfEo>

Гроші на відновлення будинку у селі Шершні збирають уже не перший рік. Такі заяви у фонді майже дослівно озвучують, починаючи з 2017 року. На їхні заклики охоче реагують численні ЗМІ. Наприклад, канал 24: «Колгоспна контора, а тепер – пошта: 150-літня хата автора колядки “Щедрик” розвалюється на очах» <http://bit.ly/36hGchN>

Торік у фонді звітували, що на конкурсі проєктів реновації будинку вже обрано переможця. Ним виявився архітектор Олексій Семирог-Орлик. Його проєкт «передбачає збереження будинку в максимально автентичному вигляді завдяки використанню легких матеріалів та скла. Буде підсилений фундамент, замінена підлога, а стіни очистять піскоструминною обробкою».

Поруч із будинком пропонується звести літній музичний театр під відкритим небом на 350 глядачів та школу-студію з музичними й мистецькими класами для місцевих дітей <http://bit.ly/2ve7sRw>

Де справжня хата Леонтовичів?

Микола Леонтович народився в сім'ї сільського священника. Батько Дмитро Феофанович служив у Христо-Воздвиженській церкві села Шершні, що на Вінничині. За кліровими записами, які зберігаються в держархіві Хмельниччини, саме в той час, у 1880 році, на її єдиній присадибній землі збудували дерев'яний будинок на кам'яному фундаменті. Відтак, на думку істориків, закономірно припустити, що саме там Леонтовичі й мешкали.

Дослідник Євфимій Сіцінський у своїй книзі про приходи й церкви Подільської єпархії пише, що у 1898 році священицькі приміщення згоріли від пожежі. Тобто будинок, у якому найімовірніше мешкали Леонтовичі, проіснував лише 18 років <http://bit.ly/30HqI5y>

«Ґрунтуючись на сільських легендах, деякі активісти намагаються видати за автентичний будинок родини Леонтовичів кам'яну будівлю, вимагаючи перетворити її у меморіальний об'єкт. І навіть звинувачують науковців у небажанні одностайно погоджуватися з доволі сумнівними припущеннями», – обурюється директорка Вінницького обласного краєзнавчого музею Катерина Висоцька.

Фейковий будинок

Генеалог, архівіст Сергій Фазульянов досліджував архівні документи і разом із членами спільноти “Історія Вінниці” їздив у Шершні оглядати будівлю, яку видають за хату сім'ї Леонтовичів. Сама будівля складена з каменю, її пізніші частини – з цегли.

– Дуже схоже на ті хати, які я бачив – побудовані в перші роки після Другої Світової Війни. Єдине, що її маркує як будинок Леонтовича – це радянська табличка, яку колись навісили на колгоспну контору», – розповів нам Фазульянов.

За його словами, ця будівля як колгоспне майно була розподілена між колишніми членами колгоспу в якості майнових паїв. Поточний фактичний власник їх скупив у селян, але процедуру приватизації так і не провів.

– Коли ми спілкувалися було враження, що власник був би радий позбутися цієї споруди. Ми вертаємось до цього питання щороку, коли місцеві «краєзнавці», назвемо їх так, починають чергову хвилю просування, що це хата Леонтовича. Щоразу, коли хтось наводить документи про пожежу, починаються агресивні випадки та ледь не погрози розправи.

Село Шершні – це глухомань без доріг та інфраструктури. Саме з цієї причини створення музею постійно відкладають на потім. Фазульянов тільки вітає, якщо такий музей з'явиться. Але, каже він, не можна його будувати на брехні.

На закиди Фазульянова у фонді відреагували блискавично. Мовляв, зазначена в документах кількість кімнат у будинку «доводить абсолютне співпадіння кількості кімнат та наявності кухні в тому будинку, який зараз стоїть у Шершнях» <http://bit.ly/2TSqM0L>

Аргументація правоти Фонду та активістів побудована на емоціях та «свідченнях очевидців». Текст не має жодного посилання на документи, які датуються періодом проживання в Шершнях Леонтовичів, а також часом, коли священицька хата згоріла. Як докази наведено або сучасний проєкт, який очевидно створений на основі опису хати з “Приходів”, або перелік пам'яток, куди хата потрапила через те, що на ній в радянський час повісили табличку.

«Мене звинуватили в зневазі до жителів села та активістів. Це не відповідає дійсності – я зневажаю ледарів та маніпуляторів, які замість роботи з джерелами аргументують свою позицію “свідченнями очевидців” та грають на емоціях», – каже Фазульянов.

«По той бік новин» кілька днів тому звернувся до Фонду за роз'ясненням ситуації. Однак відповіді досі так і не отримав.

Радимо медіа перед поширенням перевіряти інформацію, яку надають різноманітні організації.

Новий класифікатор втрат на фронті: що не так?

Пам'ятаєте, як нещодавно поширювали зраду, ніби-то Генштаб затвердив новий класифікатор втрат на фронті. Так, це правда. Але навколо цього почали розганяти нову зраду – мовляв, травми контузії більше не вважаються бойовими пораненнями. Отож, ми отримали від Міноборони документи, яких немає в Інтернеті, але навколо яких розганяли “все пропало”: Класифікатор втрат особового складу ЗСУ, Військовий стандарт 01.305.003 і навіть тимчасову інструкцію з кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань.

Усі документи знаходяться тут: <http://bit.ly/20LFYKm> Але не все так просто, читайте до кінця.

А тепер роз'яснимо, що трапилось.

Скандал почався з допису очільника партії «Братство» Дмитра Корчинського (дивіться зображення в коментарях). Його слова взяли на віру – кинулися цитувати численні ЗМІ, волонтери, активісти, пабліки в соцмережах. Ба більше – сам Корчинський тегнув у своєму дописі близько ста людей – від громадських діячів до політиків.

Дмитро Корчинський разом з Igor Lutsenko та 96 іншими особами.

22 листопада о 07:51 · 🌐

Вчора на Майдані ветерани бойові медики дізналися шокуючу новину. На шостому році війни генерал Хоменко, який збирається очолити Медичні війська України затвердив в Генеральному штабі ЗСУ новий класифікатор втрат. Відтепер знову як до 2014 бойові травми контузії (акубаротравми, струси та забої головного мозку, внутрішніх органів) не є видами бойових поранень, а віднесені до категорії інші - що дозволяє зменшувати кількість бойових втрат за рахунок підміни категорії. Вже перераховані кількість поранених на фронті, за бажанням влади тепер їх в рази менше. Вчора з 4 поранених, жінка-військовослужбовець з важкою контузією (підозра на перервані барабані перетинки) не подана як поранена, а віднесена до травмованих. Генерал Хоменко і Генеральний штаб роблять вигляд, що вони не знають, що часті контузії призводять до більшого каліцтва (глухоти, втрати зору, психічних травм) та середні поранення !!!!! Наші поранені герої знову є заручниками політиків. Чому дозволимо це?

Спростування Міноборони

Медична служба ЗСУ відкинула звинувачення. «Категорія «санітарні втрати» відноситься до бойових втрат особового складу. Це і втрати особового складу внаслідок поранень, бойового стресу, бойових ушкоджень (травмувань), впливу негативних факторів від зброї, яку застосував противник, у тому числі ушкодження вуха внаслідок контузії, акубаротравми» <http://bit.ly/2rmcE3M>

За інформацією Медслужби, це прописано в новому Класифікаторі втрат особового складу ЗСУ, затвердженого начальником Генштабу від 24 жовтня 2019 року.

У повсякденній діяльності Медслужба користується Військовим стандартом 01.305.003 «Класифікація бойових уражень, небойових травм та захворювань у ЗСУ» та «Тимчасовою інструкцією з

кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань у Збройних Силах України».

Ми не повірили на слово і звернулися з запитом до Міноборони і Медслужби ЗСУ зокрема з проханням надати нам документи, на які вони посилаються. Нас довго «футболили» з одного управління до іншого, довго не могли визначитися, хто за що відповідає і чи не секретна це часом інформація. З'ясувалося, що Медслужба, яка писала спростування, в очі не бачила нового Класифікатора, на який посилається. Принаймні на той час.

Зрештою на десятий день нам таки надіслали, як зазначено у листі, і новий Класифікатор втрат особового складу ЗСУ, і згаданий Військовий стандарт 01.305.003, і навіть тимчасову інструкцію з кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань.

Усі документи знаходяться тут: <http://bit.ly/20LFYKm>

Ми проаналізували отримані документи і ось що з'ясували:

– Класифікатора, на який посилається Медслужба в спростуванні, серед них немає. За нього видають геть інші документи. В прес-службі Міноборони на це розводять руками, мовляв, це все, що надали зверху.

– Стандарт затверджений 4 жовтня 2019 року начальником головного військового-медичного управління Олександром Кумедою. Тимчасова інструкція підписана директором військово-медичного департаменту МОУ А.Вербою.

У жодному з наданих документів не згадується начальник Генштабу ЗСУ Руслан Хомчак, який ніби затверджував новий Класифікатор. Але і немає згадки про генерал-майора медичної служби Ігора Хоменка, на якого посилається Корчинський.

– Військовий стандарт, яким Медслужба користується в своїй повсякденній діяльності, не є релевантним документом. У ньому є лише таблиця класифікації уражень за частиною тіла та характером – це ніяк не прив'язано до походження ураження.

Так, цього недостатньо, аби підтвердити спростування Медслужби, але достатньо, аби поставити під сумнів слова розповсюдника «зради» – Корчинського.

У своєму дописі він пише: «Відтепер травми контузії (акубаротравми, струси та забої головного мозку, внутрішніх органів) не є видами бойових поранень, а віднесені до категорії ІНШІ – що дозволяє зменшувати кількість бойових втрат за рахунок підміни категорії».

У тимчасовій інструкції є таблиці для кодування обставин, причин і походження ураження. Так, ці таблички знову-таки одна до одної не прив'язані. Але ніде не сказано, що, наприклад, контузії, мають кодуватися як «інші» за походженням. Ба більше – в таблиці за походженням лише три пункти: бойове ураження, небойова травма та захворювання. Груп «інші» там взагалі немає. Можливо, вони згадуються в інших документах, які нам, за невідомих причин в Міноборони не захотіли показувати.

Сьогодні ми надіслали в Міноборони ще один запит із проханням надіслати чинний Класифікатор. Щойно отримаємо нову інформацію, ми доповнимо нею цей текст.

Медіаграмотність – людям: список переможців конкурсу та лінки на матеріали

Протягом жовтня-грудня 2018 року медійники у 8 регіонах України (здебільшого на півдні та сході) створили та оприлюднили 20 матеріалів, що допомагають читачам і глядачам розпізнавати маніпуляції, фейки та мислити критично.

Це були і роз'яснювальні статті на локальних і гіперлокальних

інформаційних порталах, аналітичні матеріали у всеукраїнських медіа, відеосюжети місцевих блогерів та онлайн-квести на вміння розпізнавати фейки.

Публікації усіх учасників проекту

- Галина Халимоник, Біляївка, Сім фейкових новин, які розповсюджували біляївці в соцмережах, Гра: а ви впізнаєте фейкову новину?
- Інна Юр'єва, Маріуполь Як медіа Ахметова борються з екоактивістами в Маріуполі
- Олег Батурін, Нова Каховка, Трохи правди і трохи повної брехні, плюс републікація
- Віктор Жих, Дніпро, Антиукраинские фейки в Германии: обвинение жертвы или гибридная война России
- Ольга Маштакова, Покровськ 30 способів перевірити правдивість інформації в інтернеті: інструкція для медіа
- Максим Красіков, Дніпро, Як маніпулюють кандидати у президенти 2019: 6 основних технологій
- Олена Єрмоленко, Покровськ, Что такое фейки и с чем их едят
- Валентина Троян, Київ-Луганськ, Новини окупаційних ЗМІ – чому і як їх варто читати
- Юрій Смола, Дніпро, Фейкові аккаунти у Фейсбуці: ознаки та правила виявлення
- Анжеліка Бабич, Бердянськ-Петропавлівка, Як не заблукати в потоці новин плюс републікація
- Євгенія Вірлич, Херсон, Не спішіть оплакувати Настю
- Валерія Вовк, Мелітополь, Где правда, а где вымысел: как отличить фейковую новость от настоящей
- Римма Заболотна, Краматорськ, Жителів Краматорська привчають до медіаграмотності і критичного мислення
- Юлія Кияшко, Запоріжжя, Я не вірю на слово https://youtu.be/yYQ-i_0a6Mw

- Оксана Мінчук, Кривий Ріг, Що таке джинса
- Тетяна Ціопкало (Кондрашевська), Дніпрорудне, Журналістський експеримент: я не вірю на слово
- Сватове.city, Топ-5 фейкових новин про вибухи на арсеналі зброї у Сватовому
- Попасна.City, Правда ли, что в Попасной отказываются лечить тех, кто не заключил декларацию с врачом
- Волноваха.City, Чи правда у Волновасі неможливо подати документи на субсидію через черги
- Свої.City, Пройдите тест, чтобы определить, кто вы: разоблачитель или жертва фейков о Донбассе
- Торецьк.city 5 самых популярных фейков, которые распространили жители Торецка

Проект, перший етап якого завершився в грудні, ми втілюємо разом з німецькими партнерами – Європейським центром свободи преси та ЗМІ (ЕСРМФ), м. Лейпциг, за підтримки Міністерства закордонних справ Німеччини.